

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor

E. MARVAN

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Sutz și Antoniu Mocsony.

VICE-PREȘEDINȚI: Colonel G. G. Manu și N. Racottă.

PREȘEDINTE: Dinu R. Golescu.

SECRETAR GENERAL: M. D. Scraba.

MEMBRI-CONSILIERI: Dinu C. Arion, Dr. C. Andronescu, Balaciu Petre, Principele Val. Bibescu, Dr. Dinu Brătianu, Dr. V. Bonachi, D. G. Brătianu, Barbu Catargi, General Cotescu, Dr. I. Costinescu, I. Cămărășescu, General M. Dancov, Petre Ghika, Gr. N. Greceanu, C. Iarca, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonle, Dr. N. Mețianu, Dr. G. Nediçi, Mih. Sc. Pherekyde, George Plagino, Gr. Rîoșeanu, G. Schina, N. Schina, Ștef. Șendrea, Colonel C. V. Sterea, Dr. L. Scupiewski, Dr. G. Șlavu, Dr. G. Udrișchi.

CENSORI: N. Berindei, Dr. Amza Jianu, St. Gaillac, M. Flechtenmacher, Dr. I. Bejan și C. Mărescu.

OCTOMBRIE

1921

ANUL III
No. 16

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

—00—

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai **40 lei** (N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.

MEMBRII ACTIVI: cei ce donează dela 100 lei în sus.

MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează dela 1000 lei în sus.

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numele membrilor Uniunii; numele donatorilor; lista contravenienților la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc.

Abonament **30 lei** anual.

Primește anunțuri comerciale 4.000 lei pagina anual.

Sediul: STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
BUCUREȘTI

BANCA GENERALĂ A ȚAREI ROMANEȘTI

Capital lei 60.000.000 ⌘ Rezerve lei 47.000.000

SEDIUL CENTRAL

BUCUREȘTI :: Strada Lipscani No. 12

SUCURSALE:

Brăila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova,
Galați, Giurgiu, Ploești și Turnu-Măgurele

Efectuează toate operațiunile de Bancă în general

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

D-1 C. Manolescu Râmniceanu, Președinte;

D-nii: Principele Stirbey și Jacques M. Elias, vice-președinți;

D-nii: M. Antonescu, Henry Catargi, Dr. I. Costinescu, I. Calimache, C. G. Dissescu, I. G. Duca, I. Hurmuzaki, V. Goldiș, T. Ioncu, I. Mitilineu și Dr. G. D. Creangă, membrii.

Admin'istrator-delegat Dr. G. D. Creangă

Publică articole cu
subiecte pur vânătorești

Abonament 30 lei anual

Primește anunțuri
comerciale
4.000 lei pagina anual

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Cile a Vânătorilor

Octombrie 1921. Anul III

No. 16

Director :
M. D. SCRABA
Secretarul General al Uniunii

Redactor :
Căpitan C. MARINOIU
din artilerie.

Diracția și Administrația : Str. 13 Septembrie, 85.

CALENDARUL VÂNĂTORULUI.

(PE OCTOMBRIE)

Se poate vână :

— Tot felul de vânat ; afară de ciutele (cerboaicele), Căprioarele (copre) și toate păsările cântătoare.
Suntem în plin sezon.

R. V.

La capre negre în Vâlcea

(Impresii)

de Ernest Gheorghiu.

Era pe la începutul lui Octombrie 1889. Lucram în camera mea din R.-Vâlcea. Pe la orele 4, după amiază, aud strigându-mă de afară, și o trăsură o-prindu-se în fața caselor.

Era Prefectul C. Herăscu, suflet bun și îndatoritor, iubit de toți, decedat de mult.

Ivindu-mă la fereastră, mă chiamă la el și-mi cere solemn cuvântul că n'am să-l refuz a-i face un serviciu !... Era vorba de a organiza o vânătoare mare la munte, pentru capre negre. Vânătoare făgăduită de Ministrul nostru, de pe atunci, Alexandru Lahovary, Baronului de Wede, — Ministrul Olandei — care susținea că n'avem capre negre în munții noștri !... Ministrul nostru atunci a dat ordin prefecturei să facă o vânătoare prin munții Vâlcei, unde știa și dânsul că sunt multe capre.

Să'nțelege lesne, că un bun amic, și o astfel de propunere, nu se putea refuza, ori-ce ar fi fost, mai ales, că nici eu nu cunoșteam pe atunci acest soi de vânătoare, care e una din cele mai primejdioase dar și mai plină de farmec !

Mi s'a dat însoțitori, pe inginerul francez Papon de la Meygné care lucra puțurile de ape minerale la băile Govora, vânător bun, și camarad excelent, apoi pe subprefectul Muntenescu — un om ager și energic — vânător și el, dar din cei de Duminică, om vesel și hazliu.

Prefectul n'a uitat a ne da câteva lăzi de vin minunat de Drăgășani și merinde de tot felul, din belșug.

Am plecat în dimineața zilei de 1 Octombrie st. v. pe un timp frumos, din R.-Vâlcea, în mai multe trăsuri, ajungând la satul Malaia depe Loțru, aproape de prânz, unde ne așteptau vânătorii țărani, cu câinii de vânătoare și cu vre-o 30 de bătăiași.

Printre vânătorii țărani, aveam doi pădurari vestiți pușcași de urși. Moș Mihăilă din Văideni și un altul mai tânăr Chirculescu din Malaia.

Moș Mihăilă era un om voinic, înalt și spătos avea o față frumoasă arsă de soare plină de bărbăție și era vânătorul cel mai vestit ; dăduse ortul popei, pentru vre-o 20 de urși.

După ce prânzim bine, încălecăm caii pregătiți și o luăm spre creasta Latoriței, trecând prin sățișorul „Ciungetu“ așezat la poalele muntelui d'asupra pârăului Latorița.

Facem câțiva kilometri pe loc așezat și apoi începu urcușul, care durează 6 ceasuri întregi.

Valea Latoriței, este una din cele mai sălbatice din Carpați, dar și poate cea mai frumoasă din câte am colindat în viața mea. Are o lungime de 12—13 kilometri, este foarte îngustă, și prezintă o mulțime de rupturi stâncoase care se ridică singuratece, la câteva sute de metri d'asupra brazilor, parc'ar fi niște turnuri înalte de biserică ; toată valea aceasta e numai brad maiestos, răspândind o mireasmă puternică de parfum rășinos.

În treacăt, ge lângă coama înaltă și subțirică, roasă de dintele vremilor, trecem cu mare băgare de seamă fiind și locuri primejdioase, unde descălecăm, și privind spre fundul văiei pierdut într'o ceață alburie, nu ne putem sătura privirile, de panorama măreață ce se înfățișează ochiului.

În fine, cu chiu cu vai, iată-ne ajunși pe coama înaltă a muntelui la 1800 metri înălțime, d'asupra mării, de unde dominăm vecinătățile, sosim într'o frumoasă poiană înconjurată cu brădet tânăr și fraget la picioare ; în momentul apariției noastre vedem ridicându-se doi mari cucoși de munte cu coada în evantail ! Până ce punem mâinile pe puști, au dispărut în adâncul văilor ; ce rău ne-a părut — păcat, să găsești așa rar vânat și să-l scapi.

În sfârșit, ajungem la asfințit de soare, într'o altă poiană mai largă, așezată tot în brădet unde găsim o stâncă mare de bârne, iar ciobanii vre-o 5 la număr ne primesc cu «sărut mâinile boierilor».

Descălecăm, țapeni d'atăta călărie, ne luăm fiecare lucrurile aduse și bine, rău, ne asigurăm în stână câte un culcuș.

Facem foc mare dinaintea stânei ne așezarăm roată, împrejur și ascultam ciobanii cari ne povestesc câte oi le-a mâncat ursul și cum unul din ei era să fie

înhațat de o namilă mare de urs cât un bivoli, dar câinii atacându-l, au scăpat cu zile!

Ba unul, ba altul, tot povestind, și noi traducând în limba franceză, baronului de Wede, el părea încântat și lăuda pozițiile acestor munți frumoși; nu mai putea de bucurie, când ne-a spus ciobanii că sunt multe capre negre în acea vale.

Pe la orele 10 ne culcăm, dar o fumărie strașnică ne storcea șiroaie de lacrimi, afară începuse o ploaie deasă și rece așa că, vrând nevrând, trebuia să suferim chinurile unei nopți lungi de veghe...

Eu mă retrăsesem într'un colț al stânei și scoțând mușchiul dintre două grinzi, îmi făcusem o gaură prin care puteam suge aerul rece și curat de afară, ațipisem binișor, când un țipet și un lătrat de câine ne sperie somnul... Ce se întâmplase?

Ministrul Olandei, cu inginerul francez, se culcase lângă focul din mijlocul stânei; pe când adormise bine și visau numai mistreți și urși — un copoi care dormea lângă ei, voind să iasă afară — face un salt greșit, sărind drept pe capul Ministrului, care îngrozit de vedeniile visului, speriat grozav, începu să țipe cât îl-lua gura.

O luăm spre foc, unde ni se povestiră cele întimplate.

Aproape de faptul zilei, toți sântem pe picioare deși nedormiți și obosiți ca vai de lume, totuși, veseli și chefoși — ne pregăteam ceaiurile se face ziua și Moș Mihăilă aranjează vânătoria! Ploua neîncetat și o ceață deasă acoperea valea Latoritei cât vezi cu ochiul!

Valea, fiind foarte accidentată, avea mari prăpăstii

prin care nimeni decât ciobanii și câțiva bătaiași ageri, nu îndrăsnau a coborî pentru a da drumul copoilor.

Vânătoria de capre negre nu se face ca celelalte vânători, căci, ele obișnuiesc ca îndată ce sînt gonite, să sară pe o stîncă inaccesibilă unde stau pironite ceasuri întregi, până ce se depărtează primejdia sau până ce o împușcă vânătorul ascuns în vecinătatea acelor stînci bine cunoscute de vânători și de ciobani, avînd diferite numiri ca: Piatra roșie, Piatra galbenă etc.

În timp cit se aranjează bătaia, vânătorii călăuziți de Moș Mihăilă, sunt postați ascunși în apropierea acelor stînci.

Ministrul Olandei, avea locul cel mai bun la Stîncă roșie unde se refugiau totdeauna mai ales țapii cei mari când simțiau primejdie — noi ocupam fiecare câte un loc de mîna a doua.

Nu trecuse o jumătate de oră de când ședeam în țitoare și auzim un copoi în fîndul prăpăstiei dînd gură — după aceea un al doilea copoi și mai târziu clocotia valea de gurile lor.

Deodată la stîncă mea, unde era Baronul de Wede trăsnește un foc scurt și puțin sgomotos, mai în urmă după vre-o zece minute, auzim vre-o opt focuri unul după altul ceva mai la vale; ne svâcneau inimile, așteptînd fiecare un vînat! În adevăr, cam pe la ceasurile 10 dimineața aud copoii luînd direcția stîncei mele, și nu trece 5 minute, și văd un țap frumos, asvîrlindu-se pe zimtele pietrei unde era cu neputința cuiva să urce.

Eram la 30 metri depărtare, ochesc liniștit și a-

Prima — LEGE — 1921

pentru protecția vînatului și
reglementarea vînătorei

CAPITOLUL I

Despre dreptul de vînătoare

Art. 1. — Dreptul de vînătoare aparține proprietarului fondului sau uzufructuarului. Exercițiul acestui drept este însă supus restricțiilor și regulilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 2. — Acest drept se poate exercita numai pe teritoriile individuale (prin care se înțelege și teritoriile Statului) sau comune de vînat.

Art. 3. — Pe fondul său propriu poate vîna proprietarul sau acela căruia i s'a concedat acest drept de către proprietar, sub următoarele condițiuni:

a) Dacă fondul de vînat este pădure de munte, să aibă o întindere de cel puțin 1.000 ha., iar dacă nu este pădure să aibă întindere de cel puțin 100 ha în care să intre și peticile de păduri ce s'ar afla la el, chiar dacă nu ar forma un corp neîntrerupt, ci ar fi situate pe mai multe hotare sau despărțite prin drumuri, canale, căi ferate și râuri.

Pădurile de pe câmpii și dealuri urmează același regim ca și terenul împadurit.

b) Dacă terenul de vînat este mai mic de 100 sau 1.000 ha, după distincțiile dela litera a, dar este împrejmuit cu gard sau șanț, dacă el formează o insulă permanentă, așa ca vînatul să nu poată nici intra, nici ieși.

Art. 4. — Proprietarii terenurilor mai mici de 100 sau 1.000 ha, după distincțiile de la art. 3, litera a, sunt obligați a constitui împreună un teritoriu comun de vînat, dacă ei se pot înțelege în ce privește dreptul de vînătoare și dacă zisele terenuri la un loc au o întindere de cel puțin 100 ha câmp și coline sau 1.000 ha. pădure la munte.

În caz de neînțelegere la formarea unui asemenea teren comun de vînat, se va pronunța în prima instanță șeful de ocol silvic cu apel la consiliul permanent de vînat.

Art. 5. — Proprietarul unui teren de vînătoare, cu o suprafață mai mică de 100 ha și care este înconjurat de 3 părți de un alt teren de vînătoare, mai mare de 100 ha, este obligat a arenda dreptul său de vînat proprietarului sau arendașului vînatului terenului mai mare; iar acesta este obligat a lua în arenda acest drept. În caz că nu s'ar putea înțelege între ei, autoritățile arătate la art. 4 vor decide.

Art. 6. — Nimeni nu are dreptul de a vîna pe pro-

prind foc; lovitura era bună, căci văd țapul meu rostogolindu-se; nu mai puteam de bucurie! Alerg la el și bag de seamă că o poștă îi pătrunsese în cap — lovitura era mortală — la jupuire am mai găsit 2 poște în trup.

Spre seară, ne adunăm cu toți la stână, se împușcase 2 țapi și un ied, ploaia nu mai contenea, parcă se deschisese cerul.

Ziua a 2-a vine un țap frumos la Ministrul Olandei trage un foc cu glonț dar țapul dispare deși lovit mortal; glonțul intrase prin spate și eșise prin piept a avut totuși putere de a sări într'o altă stâncă, unde acațărându-se și ajungându-l copoiul renumit al pădurarului din Malaia, cu numele de «Paris» îl apucă de un picior, iar țapul pierzând cumpăneala, cade peste câine și amândoi se rostogolesc din stâncă'n stâncă, până jos, vreo 50 metri, zdrobiți morți.

Când a aflat pădurarul Chirculescu, stăpânul copoiului mort, isbucni într'un plâns spasmotic, de ți se rupea inima de jalea lui și tot într'un plâns veni la stână unde noi eram sosiți. Baronul întreabă ce înseamnă aceasta? Și i se face cunoscut ceiace ne roagă să-l întrebăm prețul câinelui, dar pădurarul jălind foc răspunde că n'are boeru atâția bani cât făcea câinele și că ar fi fost mai bucuros să-i moară un copil; iată câtă dragoste se găsește chiar la un țaran pentru cel mai bun prieten al omului.

În sfârșit am stat 4 zile și ne-a plouat neîncetat, cu toate astea aveam un rezultat mulțumitor: cinci capre negre.

Ne reîntorcem pe calea pe care am venit, ceața se ridicase, soarele ne înveselea priveliștea grandi-

oasă peste valea Latoritei, până în muntele Paringu unul din cei mai înalți din Carpați (2610 metri) și sosim spre seară la Malaia unde ne așteptau trăsurile în care ne-am reîntors mulțumiți și voioși la casele noastre; iar d-nul Ministru s'a încredințat că și'n munții României sunt capre negre, nu numai în Tirol, cum susținea.

Er. C. Gheorghiu.
Ing. Inspector-silvic

O vânătoare de urși

Era o zi frumoasă de toamnă, pe la mijlocul lunii Octombrie, acum douăzeci și cinci de ani, când tatăl meu în calitate de administrator forestier pe Domeniul «Hangu», moșia principelui Mihail Sturdza, organizase o vânătoare de urși în pădurea „Izvorul Muntelui” situată în dosul Ceahlăului.

La această vânătoare, printre persoanele invitate, participă și un domn din Galați sau Brăila, nu-mi reamintesc bine, știu ca era de origină grec, foarte bogat, lăudăros și îngâmfat. Acest domn făcuse cunoștință cu tatăl meu, cu ocazia unei afaceri de păduri și-l rugase de multe ori, ca să-l invite la vânătorile de animale mari, fiind foarte dornic, căci aflase că tatăl meu este un eminent vânător; dar nici domnia lui nu este mai pre jos, a călătorit mult, chiar prin alte continente, este vânător pasionat, trage cu multă siguranță și sânge rece, iar dinaintea focului său, nu scapă nimic.

Tatăl meu, sedus de rugămintea noului camarad de vânătoare, a avut grijă să-l invite la prima vâ-

Neîndeplinirea acestor formalități atrage după sine anularea licitației.

Art. 10. — Condițiunile de licitație se vor fixa de Ministerul de Domenii. În aceste condițiuni se vor cuprinde dispoziții referitoare la numărul paznicilor speciali pregătiți de vânat, la nutrirea în timp de iarnă a vânatului și la stărpirea animalelor stricătoare, cum și a păsărilor răpitoare. Ministerul de domenii va putea permite ca până la recrutarea în număr suficient a pazitorilor speciali de vânat, să se poată angaja pazitori ordinari, cum și pădurari fie de la Stat, fie de la particulari.

Art. 11. — Proprietarii terenurilor de vânat în înțelegere cu primarii comunelor respective, vor putea arenda aceste terenuri și fără licitațiune, dacă solicitorii fac oferte favorabile, mai ales la protejarea și conservarea vânatului.

În acest caz contractul încheiat va fi valabil numai după aprobarea lui de consiliul permanent.

Art. 12. — Dacă în ziua licitației nu se va prezenta niciun concurent, sau numai unul, licitația se va publica din nou, și dacă nici a doua oară nu se va prezenta nimeni, sau numai un singur concurent, atunci primarul va arenda dreptul de vânătoare, prin bună învoială, însă cu aprobarea șefului de ocol silvic respectiv.

Art. 13. — Dreptul de vânătoare se poate arenda

prietatea altuia, fără consimțământul în scris al proprietarului sau reprezentantului său.

Art. 7. — Dreptul de vânătoare nu aparține arendașului unui fond decât dacă i s'a concedat expres prin contract.

CAPITOLUL II

Arendarea dreptului de vânat pe terenurile comune.

Art. 8. — Proprietarii terenurilor comune de vânat, precum și proprietățile indivize ale moșnenilor, pot să fie arendate de primar cu avizul consiliului comunal, prin licitație publică, iar moșnenii numai prin administrația așezământului lor.

Toate loturile ai căror proprietari aparțineau aceleiași comune și au o suprafață, fiecare în parte, mai mică de 100 ha, formează un singur teren comun de vânătoare și se vor arenda în bloc.

Art. 9. — Ziua și condițiunile de licitație vor fi publicate, cel puțin cu șase săptămâni înainte de termenul licitației, în *Monitorul Oficial*, și într'un ziar din Capitală și dacă este posibil și în vre-o foaie locală, cum și printr'o revistă specială de vânătoare, afișându-se și la primăria respectivă unde este situat imobilul, până la ziua licitațiunei.

nătoare de uși, la care domnul în chestiune, a răspuns foarte prompt sosind cu o zi mai înainte.

La masa de seară, a căutat să chestioneze pe tatăl meu, despre situația programului de vânatoare, de modul cum vine ursul pe aci în fiitură și câți vin, și multe alte amănunte, pe care tatăl meu i le-a dat cu bună-voință. Pe urmă după ce a examinat întreaga panoplie de arme ale lui tata, admirându-le pe rând, cu toate că nu erau armele moderne de astăzi, însă toate bune și frumoase pe timpul lor, a trecut fiecare în camera sa de culcare, cu scopul de a se scula foarte dimineată. În privința strângerei vânătorilor de prin sate, pădurarilor și oamenilor de goană, ordinele se dăduse la timp.

La ora patru dimineată toți boierii sau sculat, căci buciumul cornului de vânatoare, al șefului de păduri, răsună prin tot satul, pentru vestirea orei de adunare.

Obișnuita dulceață și cafea fu servită la iușeală, apoi toți vânătorii au încălecat pe cai mici de munte, lăsând drumul spre pădurea unde se adăpostea acești regi sălbateci ai munților noștri, atât de căutați și prețuiți.

Tatăl meu, foarte dispus, căuta să distreze prin glume și vorbe pe musafirii săi și să-i încurajeze pe fiecare, la eventuala întâlnire cu ursul.

Numai domnul de la Brăila mergea țănoș înaintea tuturor, răspunzând din când în când: de-ar veni urși la mine! Țe mai focu traze la capu.

Și așa: cu vorbe, cu glume, vânătorii noștri ajung în apropierea locului indicat, când se luminase bine de ziuă.

numai acelor persoane cari vor fi fost admise de ministerul de domenii spre a licita, fiind excluse toate persoanele prevăzute de art. 42.

Art. 14.—Venitul net al terenului comun de vânat după ce se va deține 10°/₃ din arendă anual pe seama ministerului de domenii, conform art. 100 din prezenta lege, se va împărți proporțional între proprietari, și dacă proporția nu se poate hotărî, atunci venitul net se va da în folosul comunei respective.

CAPITOLUL III

Ocotirea obligatorie a vânatului.

Art. 15.—Atât proprietarii și arendașii teritoriilor comune de vânat, cât și cei ai teritoriilor individuale, sunt obligați a respecta dispozițiile luate de ministerul de domenii pentru ocotirea și hrănirea în timp de iarnă a vânatului, cât și toate dispozițiunile cuprinse în prezenta lege, referitoare la ocotirea vânatului.

CAPITOLUL IV

Despăgubiri pentru pagubele cauzate de vânat.

Art. 16.—Proprietarul sau uzufructuarul unui teren de vânat este responsabil de toate pagubele făcute la semănături, sau alte ramuri de cultură, de animalele sălbatece mari, precum: cerbii, cerbii dama, lopata-

Când colo, ce să vezi? Intreaga ceată rămase foarte mirată, când la lumina dimineții a putut observa că domnul ce pășia mereu înainte vorbind foarte rar, însă cu aer grav și cu accentul în „țe“ purta pe el o adevărată panoplie de arme și spre știință, vi le descriu pe fiecare în parte: una armă de alică cu două țevi cal. 16, cruciș pe spinare cu alta ghintuită cu glonț „Winchester“ cal. 11 mm. La șold în partea dreaptă, un revolver mare «Muntenegrean» cu șase focuri; în partea stângă un iatagan turcesc cu mâner de fildeș și argint. Mijlocul era încins cu una cartușieră cu 30 de focuri, iar de dânsa era agățat un alt cuțit de vânatoare mai mic. La buzunările de sus ale hainei verzi, se aflau două cartușiere circaziene cu cartușe de glonț. Tot de umerii săi mai erau atâr-nate una geantă cu puține merinde și alte cartușe, un binoclu, un bidon de sticlă cu cognac și un scaun de vânatoare.

Toate aceste obiecte stăteau bine așezate pe corpul său și erau purtate cu ușurință, căci deși era de statură mijlocie, era bine dezvoltat, făcându-ți impresia unui om voinic.

Când tovarășii săi l-au întrebat, ce face cu atâtea arme la el, le-a răspuns cu un gest de indiferență: «Țe știți Domivoastre! Eu suntu bine preparatu. Nu ridiți! Eu pușcati de la prepelița până la elefantu în Africa». Iar pe urmă cu convingere începu să ne explice: «Cu pușca cu doile țevi t aște eu la vurpa, lupu sau caprița și la urși chinu vine aproape. Cu asta arma cu glonți, tratze chinu vine multe urși, sau chinu trețe departe. Dacă vine multe de tot tratze chinu cu una chinu cu alta. Dacă

rii, cervus dama, porci sălbateci și bursuci, sălășluiți pe terenul său. În astfel de cazuri, pagubele făcute se vor arăta autorităților în termen de 8 zile, fie în scris, fie prin dresarea unui proces-verbal de către primar.

Aceste pagube se vor achita în natură când este posibil și, în caz contrariu, în bani.

Într'un teritoriu comun de vânat sunt răspunzător de aceste pagube toți proprietarii terenului, în proporția proprietății.

Dacă teritoriul este arendat, arendașul este răspunzător de pagube.

Art. 17.—Dacă reclamațiunea pentru pagube s'a făcut în termenul prescris de lege, primarul comunei e dator a fixa un termen pentru constatarea lor, chemându-se cei interesați. Aceasta însă nu împiedică autoritățile în drept, a constata stricăciunile făcute chiar în lipsa celor interesați.

Art. 18.—Toți cei interesați pot cere ca o a doua constatare a pagubelor să fie făcută cu ocazia secerișului sau culesului, când daunele s'ar putea constata mai bine.

Art. 19.—În ținuturile unde porcii sălbateci fac pagube mari, la cererea motivată a proprietarilor de pământ, autoritatea administrativă obligă pe proprietarul sau arendașul vânatului să stârpească acești porci sălbateci, și în caz de necesitate se va face

nu mi are timp pentru încărcăți, la nevoia mi se apere cu revolveri, iar dacă a căzut josi, nu mortul bine sau a prins pe mine, tae cu cuțitele.

Cum vedeți domnilor vânători, grecul în judecata sa, parcă ar avea dreptate. Dar socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg, mai ales că acei ce poartă multe arme sau cartușe cu duzinele pe la vânători unde nu prea se trag focuri multe, aceștia sunt bănuți că ar purta și multă frică în sân. Ei cred că prin multe arme, vor frapă pe toți, recunoscându-i ca cei mai mari vânători, iar pe urs sau pe mistreț îi vor speria atât de tare, încât vor cădea morți numai de detunătură. Mai bine ar fi să înțeleagă că o pușcă bună, cu un glonț bine nimerit, trăneste mortal pe urs sau pe mistreț, tot așa de ușor ca și pe un iepure dacă vânătorul își păstrează calmul și trage cu curaj ochind bine. Iar acei cari se tem, ar fi mai bine să stea acasă și să împuște vrăbii care nu sunt tocmai atât de periculoase.

Deocamdată grecul nostru are mult curaj. Dar iată! Intregul grup de vânători, după un drum destul de greuleț, prin poteci strimte, întortochiate și urcușuri anevoioase, ajung în pădurea deasă cu brazi seculari, groși ca butoaiile, în care n'ar pătrunde raza soarelui sau piciorul omului fără interes. Intrat odată în această pădure, soarele parcă se întunecă iar răcoarea ei, își face impresia c'ar scoborât într'un mormânt. Cu toate acestea vânătorilor buni le place astfel de locuri, unde în această liniște sihastrală, departe de haosul sgomotos al omenirii comune, gustă mai cu plăcere din frumusețele naturii.

Intrați în această pădure, unde „Moș Martin“ își

are bârlogul, au descălicat cu toți în cea mai mare liniște, dând caii oamenilor însărcinați cu păscutul și paza lor.

În ultimul moment, când tatăl meu se pregătea să dea ultimele ordine pentru începerea goanei și așezarea vânătorilor, fu chemat la o parte de șeful de pădurari gospodarul Petre Țăruș, țaran priceput, glumeț și bun vânător, spuindu-i la ureche următoarele cuvinte: Cucoane Cristache! vedeți dv. boerul acela din nainte care poartă două puști cruciș pe spinare și se tot laudă c'a împușcat tot vânatul din lume? Să știți Cucoane că acela are să scape ursul. Nu toți împușcă ursul? Mai ales urși de-ai noștri cari beau apă din izvoarele Ceahlăului și trăiesc până la adânci bătrânețe nesupărați de nimeni.

Ar fi bine să-l punem înadins într'o țiitură bună, ca să dea piept cu năzdrăvanul și să putem vedea și noi cei poate pielea și cum întrebunțează întreaga sa prăvălie de arme, cu care se tot laudă mereu.

Tatăl meu a căutat să-l apere întru câțva susținând că-i bun trăgător. În cele din urmă, după ce s'aduse aminte c'a fost rugat cu multă insistență ca să-i indice locul nemerit unde ar putea împușca astfel de vânat și cum era invitatul său, îi cedă locu de favoare, unde știa precis că o să treacă ursul dacă va fi stârnit de bătăiași.

Acum Domnul cu panoplia în spinare, văzând că o să rămâie sigur, în semi-întunericul pădurei, înconjurat numai de coloșii copaci, având și ideea precisă că o să treacă ursul, i se păru terenul prea sinistru și parcă se cam jena să-și ocupe locul indicat. Atunci prin cuvinte nebănuitoare că-ie frică, rugă pe

vânătoare din oficiu, păstrându-se dispozițiunile acestei legi prevăzute în capitolul XII.

CAPITOLUL V

Despăgubirea daunelor cauzate în timpul vânătoarei.

Art. 20.—Pentru pagubele cauzate în timpul vânătoarei sunt responsabili arendașul vânatului, precum și cei ce participă la vânătoare.

Reclamația și constatarea acestor pagube se vor face în condițiile arătate la art. 16 și 17.

CAPITOLUL VI

Timpul în care vânătoarea este oprită.

Art. 21.—Vânatul este cu desăvârșire oprit în următoarele epoce:

I. Vânătoarea cerbilor de la 1 Februarie până la 1 August.

Vânătoarea ciutei (cerboaică) este oprită tot anul și nu se poate permite decât în urma unei deciziuni a ministerului de domenii;

II. Cerbul dama (cervus dama) dela 1 Februarie la 1 August.

Vânătoarea ciutei este oprită tot anul și nu se poate permite decât în urma unei deciziuni a ministerului de domenii.

Ministerul de domenii poate încuviința vânătoarea de ambele sexe de cerbi și cerbi dama și în timpul oprit, mai cu seamă în interesul regenerării rasei;

III. Caprele negre de ambele sexe dela 1 Februarie la 1 August;

IV. Căprioarele (țapi) dela 1 Decembrie până la 1 Mai;

V. Căprioarele (capre) nu se pot vâna decât în urma unei deciziuni a ministerului de domenii;

VI. Iepurii dela 1 Februarie până la 15 Septembrie;

VII. Dropiile și spurcaci (ambele sexe) de la 1 Decembrie până la 1 Septembrie; singuri cocoșii lor se pot vâna între 15 Aprilie și 15 Mai;

VIII. Găinile de munte, ambele soiuri, de la 15 Ianuarie până la 15 August, iar cocoșii lor se pot vâna de la 1 Aprilie până la 15 Mai;

IX. Fazanii și găinile de alun dela 15 Ianuarie până la 1 Septembrie;

X. Potârnicșii de la 1 Decembrie până la 1 Septembrie;

XI. Prepelitele, cârsteii, porumbeii sălbateci, turturele, cocoșarii (sturzii) de la 15 Ianuarie până la 15 August;

XII. Lebedele, găștele sălbatece, rațele sălbatece de la 1 Aprilie până la 15 Iulie;

XIII. Sitarii, becaținele de toate spețele, precum și

tata, să-i dea un om, spre a-i servi la încărcatul și schimbatul armelor, dar să fie bun vânător, deprins cu urșii, să nu-i fie frică la vederea lor, ca să nu-l poată servi, împiedecându-l la tras și stricându-i tot rostul.

Tatăl meu îi detașează pe ultimul om ce-i mai rămase și acesta se brodi tocmai poznașul de Petre Țaruș, care mereu stătea în preajma tatei pentru diferite ordine și urmărind cu privirea curioasă pe grec. Puțin mai la vale se așează tata cam în spatele grecului, gândindu-se mereu la vorbele pădurarului său, cu toate că-l înțelege și el, căutându-și locul nimerit că dacă scapă grecul ursul, să-l poată împușca el. De altfel tatăl meu era vechiu silviculor pe acea moșie și ca dibaciu vânător cunoștea toate trăsurile vânatului.

În Țiitură grecul (ne istorisea răsând însoțitorul său) își încarcă ambele arme, una o așează răzimată de copacul gros din fața sa, alta o ținea în mână împreună cu două cartușe între degete, revolverul îl scoase din toc, rămânând agățat de gât numai de șnurul său; se așează pe scaunul de vânatoare, după ce puse la pământ geanta, bidonul și iataganul scos din teacă. Pe urmă, așează la spatele său pe însoțitor, explicându-i ca să fie mereu gata dacă vine vânatul, și începu prin cuvinte prietenești al chestiona cam așa: Măi bădica! Știi bine, vine ursi la glonți? Foarte greu boerule. Dacă nu dai bine, tot te rupe. Țe spune bre? Așa mari ursile sunt așilea la voi? Așa boerule! Ca ilifanții care ați împușcat d-voastră în Africa. Dar matali ați împușcați ursi? Nu boerule! Nici n'am văzut de când sunt și nici n'am curaj să

stau în fața lor. Am împușcat alte animale mai mici. (De fapt moșul Țaruș împușcase vre-o șapte urși în viața sa, însă de ștregar ce era căuta să facă haz pe socoteala grecului).

Păi moșile Petri! Boeri Kriștakî spusi să stai așilea cu mine la ajutori. Eu creștutu ca ești buni vânători Dumitali. Nu sunt boerule și nici nu stau că mi-e frică. D-voastră aveți arme multe cu cartușe de cele boerești și puteți împușca chiar zece urși dacă vă vin înainte. Dar eu ce mă fac cu rugina mea cu capse. Dacă nu ia foc mă omoară ursul și-mi rămân copiii pe drumuri.

Stai bre badica! Dau eu la Dumitali una arma cu glonți extrema de buni. Nu stau boerule că mi-e frică. Dacă vine un urs sau doi și ursoaica și puii, ce ne facem noi? În intervalul acesta se dăduse semnalul pentru goană. Toți vânătorii stăteau liniștiți și atenți în Țiiturile lor. Numai bietul grec nu prea avea astâmpăr, căci drăcosul de pădurar la auzul semnalului o șterse la sănătoasă, lăsându-l singur cu arma tremurând în mână, iar el se pătise mai sus pe coastă și se urcase și pe un buștean căzut, ca să poată privi mai bine toate mișcările grecului.

În depărtare se distingea încet dar clar zgomotul gonașilor care se apropiau din ce în ce. Grecul nu mai avea astâmpăr de loc. Când se scula de pe scaun uitându-se în toate părțile, când se așeza iarăși pe el.

De odată acest sgomoi devine foarte violent urmat și de câteva împușcături moarte semn c'au văzut vânatul sărind din adăpost.

Dumnezeu de multe ori face câte o minune și dă

alte feluri de vânat de apă, afară de cele menționate la art. 25, de la 1 Maiu până la 15 Iulie;

XIV. Păsările cântătoare, în orice timp.

Art. 22.—În timpul cât vânatoarea este oprită, este interzis a prinde puii animalelor, a strica cuiburile păsărilor, sau a aduna ouăle acestora, afară de cazul când proprietarul sau arendașul terenului de vânat va avea nevoie de ele pentru înmulțirea vânatului.

În cazuri excepționale, ministerul de domenii poate permite a se aduna o oarecare cantitate de ouă de nagăț (ciovligă), precum și ouă a oricăror altor păsări, pentru scopuri științifice.

Art. 23.—Importul și transportul vânatului viu sau al păsărilor și ouăle lor se poate autoriza de minis-

terul de domenii chiar în timpul când vânatul este oprit.

Art. 24. — Începând de la a 7-a zi, după oprirea vânatului, este strict interzis a vinde vânatul, sau dacă oprirea se referă numai la unele specii, vindeerea, cumpărarea sau înscrierea acestora pe listele de bucate în localurile publice este interzisă. Se face excepție numai la vânatul păstrat în frigorifere, la vânzătorului unui astfel de vânat să dovedescă proveniența lui.

Art. 25. — Este permis a vâna și în timpul oprit lupi, urși, bursuci, vulpi, pisici sălbatece, viezuri, nevăstuici, dihori, jderi, râși, vidre și orice alte animale

CHASSE & PECHE

L'un des organes sportifs les plus répandus.

CHASSE, CHIENS, PECHE, HIPPOLOGIE, AVICULTURE, etc.

DIRECTION: 1, Avenue de la Toison d'Or, BRUXELLES (Belgique)

DEMANDEZ DES NOS SPECIMENS.

oamenilor aceia ce-i cere. Așa se întâmplă o minune cu grecul nostru care ceruse mereu să-i vină ursul. Cu toate că ocupase cea mai bună ții ură și cea mai sigură se poate întâmpla să nu-i iasă vânatul acolo. Dar minunea, e minune. În curând auzi foșnind crăcile jos și când se ridică de se uită cu ochii holbați de mult curaj ce avea, se pomeni în față cu o namilă de urs mare cât un bivoli, de-ar fi emoționat pentru un moment chiar pe alți vânători buni, deprinși cu așa ceva. Grecul când îl văzu se făcu galben ca ceara, scăpă arma din mână și pălăria din cap, (căci părul său de frică se zbârlise și aruncase pălăria), se făcu ghem în dosul copacului și începu a se învărti în jurul lui, după mișcările ursului așa fef ca să rămână nevăzut. După ce se depărtă binișor ursul și văzându-se scăpat, începu să tragă după el vre-o patru focuri cu carabina Winchester ca să arate celorlalți vânători că n'a avut frică; din contra mult curaj.

Moșul Petre Țaruș se prăpădea de răs din adăpostul său. Ursul în sgomotul gloanțelor ce treceau pe lângă el, fugea cât putea. Ajuns la un brad lung răsturnat de vânt și care îi aținea calea, pe când se pregătea să-l sară, punând labele înainte pe trunchiul său, și când își făcu vânt în jos pentru a trece de partea celorlalți, dădu peste tatăl meu care-l primi cu un glonț în frunte, căci arma o mânuia cu multă agerime și care glonț îi perforase craniul, producându-i o rană mortală. Tatăl meu, fusese ascuns la capătul gros cu rădăcini smulse din pământ, al acestui brad, astfel c'a putut observa mișcările și direcția care o va apuca ursul. Observând toate a-

ceste și înțelegând intenția ursului care fugea zăpăcit de focurile grecului, s'a sustras ușor și pitulat în dosul copacului până la jumătatea lui, unde a putut surprinde animalul, dându-i lovitura de grație.

Ursul a căzut instantaneu la pământ, aproape de picioarele sale. Apropiindu-se gonașii, se dădu semnalul de încetare și adunarea vânătorilor, care soseau foarte curioși de atâtea focuri trase întrebând mereu ce s'a împușcat.

Tatăl meu trecuse de partea cealaltă a bradului căzut, astfel că de cealaltă parte, stătea ursul mort, fără a putea fi observat de vânătorii și oamenii ce se adunaseră, căutând a întreba și el mirat ce se împușcase?

Moșul Petre Țaruș, sosind și el la fața locului, a fost foarte incredințat de ochiada tată lui meu, că ursul a căzut, cu atât mai mult că de ani de zile fiind în serviciu, îi cunoștea puterea și curajul. El căuta să răspundă la toți că grecul ar fi împușcat ursul. Iată sosește și grecul din țitură fără pălărie numai cu o singură armă Winchester în mână, cu care trăsese după urs. Atunci tatăl meu îl întrebă curios: Ce-ați făcut? V'a eșit ursul? L-ați împușcat? Bre! Bre! Cocone Krițtak! Nu mi văzutu încă ursi așa mari. Fostu chitu'n hipopotani. A trasi patru focurile bune, a scuturati din capu, a facutu puțina galagia și a plecati rănite. Dar omul care vi l-am dat de însoțitor de ce n'a tras? A! ațesta fostu un prostiile fricoși. A fugiti ca iepure. Da boerule! Am fugit! răspunde badea Petre Țaruș, din mijlocul oamenilor ce se adunase și ascultau mirași la grec. Ce! Cu gioarsa asta de pușcă a mea eram să mă lupt cu

și păsări răpitoare stricătoare vânatului util. Asemeni este permis în tot timpul, vânatul păsărilor distrugătoare de pești. Pentru fiecare lup, urs, răs și porc sălbatic, viezure (bursuc) ucis, se plătește un premiu.

Art. 26. — Pe un teren închis de vânat, de unde vânatul nu poate ieși, nici intra, proprietarul sau arendașul pot vâna și permite a se vâna în tot timpul.

CAPITOLUL VII

Mijloacele prin care se poate vâna.

Art. 27. — Vânătoarea nu se poate face decât numai cu pușca.

Art. 28. — Prinderea vânatului este permisă numai în scopul înmulțirii acestuia, sau dacă este evident că vânatul s'ar prăpădi din lipsa de îngrijire, sau de boală; în cazul acesta prinderea se poate face numai de proprietar sau arendașul dreptului de a vâna sau a împuternicitului său.

Art. 29. — Se oprește întrebuițarea de rețele, lațuri, curse, otrăvuri sau orice alte mijloace de a prinde sau distruge vânatul, afară de arma de foc. Se excepționează numai vânatul răpitor, ca urs, lup, răs, bursuc (viezure) și vulpi, dar numai când se întrebuițează de proprietarul sau arendașul dreptul lui de

THE VARS GAME FARM

Proprietar: EDOUARD MARQUAIS
VARS - Charente - FRANCE

FAZANERIE DE PRIMUL RANG

MONGOLICO PURS — CHINOIS PURS — CROISÉS MONGOLIES — à COU NOIR

Sistem special pentru creșterea și îngrijirea vânatului în parcuri izolate, lungi și mobile unde aerul și soarele, care distruge microbii atâtor boale, se găsește pretutindeni. Sborul fazanilor mei fiind liber sunt întotdeauna sănătoși și viguroși. — Instrucțiuni tehnice și practice relative la creșterea și reproducerea vânatului se dau gratis tuturor clienților. : : :

Ouă garantate

urși așa de mari? Ce să mă nenorocesc? Oamenii care-l cunoșteau se uitau nedumeriți la el, căci îl știa de bun vânător, însă tăceau din gură că-l știa și poznaș. Cu toate acestea Domnilor, m'am urcat într'un cōpac în apropierea boerului și am văzut c'a tras foarte bine și cu mult curaj iar ursul a plecat rănit greu căci abia se ținea pe picioare și-ar fi bine să-l căutăm din urmă, că poate-l găsim mort pe undeva.

Spune dreptu matali? Răspunde grecu foarte emoționat de bucurie. Măi badica! Dacă matali văzuti binele, ți găsește ursi morți, eu dai la Dimitali una sută lei.

Bine boerule, mergem să-l căutăm, dar i-ați pălăria în cap să nu răcești că-i dimineața răcoroasă de toamnă. A trântiti cațiula josu de necazi, c'a plecati ursi răniți, răspunde grecul. Atunci moș Petre întovărășit de trei patru pădurari se făcu că pornește în căutarea ursului, Dar abia sări peste copac și zări ursul întins la pământ cu șiroiul de sânge la nas.

Văzându-l începu să cheme pe toți în jurul său. Ia uitați-vă oameni buni! Vorbim de lup și lupul la ușă. Ia vedeți ce coșcogeamite urs. Adevărat bunic al Ceahlăului. Da bine ai tras boerule, poftim încoa de-l privește. Vedeți ce'n seamnă să ai armă cu cartușe? Tragi la focuri până'l lovești și-l omori. Ce era să fac eu? Trăgeam un foc și pe urmă mă uitam la el cum mă'nșfacă. Auzind grecul aceste vorbe se repede turbat de bucurie la fața locului, începând a examina cu privirea, cadavrul din naintea sa. A văzuti c'a trasi bine eu? Da boerule! răspunde Petre Țăruș. Ați tras bine, dar vezi lighioană mare, a

fost cu două suflete, de-a căzut tocmai aici. Badica Petre eu mă simptu forte mulțumitu di vorbili matali. Am si dai una sută lei bacșișu. Bine boerule îți mulțumesc, dar mai întâi să vedem unde-i lovit ursul. Cum nu vedeți? răspunde un om care examinase cu deamănuntul pe urs, E lovit drept în cap de i-a sărit creerii pe la ceafă. Da măi omile se pote. Eu și trași cu glonți. Văzând Petre Țăruș că gluma se îngroașe iar grecul susține c'a lovit el ursul începe să-i replice cam cu necaz. Toate bune boerule. Dar D-voastră a-ți tras după ce s'a depărtat ursul pe la spatele lui; cum se face de l-ați lovit în frunte și mai ales a-ți tras cu gloanțe de carabină, pe când aci gaura ranei este mai mare și mai largă., ca de un glonte tras pe țevă de halice. Pe urmă, nū se vede urmă de sânge, pe distanța parcursă de unde ați tras și până unde a căzut.

În timpul acesta când toți se mirau și se întrebau găsește Nea Petre în iarbă lângă urs, un tub tras de carton de cal. 16. Ia privește boierule cartușul acesta gol. De acum se vede că nu l-ați lovit dv. Trebuie să fi stat altcineva aicea de-a împușcat ursul. Păi ține a trasi atunți? Tatăl meu ce stătea deoparte și asculta la această conversație, cu toate că abia-și ținea răsul, începu a le explica cum a ucis ursul. Grecul se făcuse roș de necaz și de rușine. Căuta însă prin cuvinte pompoase să felicite pe tatăl meu, iar lui bādica Petre îi arunca din când în când câte o pereche de ochi plini de ură, căci înțelese c'a răs de el. Dar păcaia de Petre Țăruș tot nu vrea să tacă și întorcându-se către toți acei ce se mirau și admirau pe urs le-a spus cu glas

vânat și în conformitate cu ordinul ministerului de domenii.

Asemenea se permite prinderea sturzului mic (turdus pilarum) prin întrebuințarea de lațuri și clei.

Vânătoarea dropiilor pe timp de poiei este strict oprită.

Art. 30.—Vânătoarea cu ogarul este oprită cu desăvârșire.

Se va cere autorizarea specială dela minister pentru vânatul cu copoi. Vânătoarea cu copoi însă a cerbilor (dama) și a cerbilor nu se poate face sub nici un motiv.

Sub aceleași dispozițiuni ca și copoi, cad în toate privințele, și în privința taxei, bassetul, foxterlerul și câinele de mistreț, limierul care mână vânatul nobil ca și copoiul.

Art. 31. — La vânătoarea cerbilor, cerbilor dama (lopatari), caprele negre nu se poate întrebuința decât numai arma cu glonț.

CAPITOLUL VIII

Urmărirea vânatului și dispozițiunile referitoare la câini.

Art. 32.—Vânatul rănit nu poate fi urmărit pe un teritoriu străin fără învoirea proprietarului sau arendașului dreptului de vânat. Nu va fi considerat ca,

căzând sub aplicarea acestui articol, faptul trecerii câinilor pe proprietatea altuia când vor fi în urmărirea unui vânat stârnit pe o proprietate unde aveau dreptul să vâneze.

Art. 33.—Afară de cei îndreptățiți la vânat, nimeni nu poate lăsa câinii pe teritoriul de vânat.

Excepție fac numai câinii păzitorilor turmelor de vite.

Se mai poate nimici câinii, pisicile și ogarii fără stăpân găsiți pe teritoriul de vânat.

Se exceptează prepelicarul și limierul de vânat (sagas sanguinarius). Proprietarul sau arendașul vânatului sunt îndreptățiți a prinde prepelicarul sau limierul fără stăpân și îl poate ține la sine pe spesele stăpânului; trebuie însă să încunoștiințeze pe stăpânul câinelui, care își poate primi imediat câinele, pe lângă restituirea ulterioară a speselor de întreținere și a pagubelor ce se vor stabili de judecătoria de ocol.

Dacă în decurs de 14 zile de la încunoștiințare proprietarul câinelui nu se prezintă, proprietarul sau arendașul vânatului poate dispune de câinele prins. Dacă locuința proprietarului câinelui prins e necunoscută, încunoștiințarea se face în comunele învecinate în modul obișnuit și pe spesele proprietarului și în cazul acesta, cele 14 zile se socotesc dela data publicării.

tare: Ei domnilor: vă place să priviți la ursul mort? Vii drag nu-i așa? Dar să stați în fața lui când e viu, atunci e și mai frumos. Însă să știți de la mine că: «Nu toți împușcă ursul» Apoi chemându-l pe tata la o parte i-a șoptit la ureche: Vedeți cucoane Cristache, v'am spus eu că boerul acesta cu toate armele lui, va scăpa ursul.

De atunci a plecat grecul și nu l-am mai văzut nici astăzi la vânătoare. N'a vrut să stea măcar, nici la banchetul de seară pe care-l dăduse tatăl meu în onoarea musafirilor săi, și de bucuria ursului ce-l împușcase.

Bătrânii-Prahova.

Constantin Hevét.

La Sitari

E una din acele zile de toamnă, în care cerul plumburiu revarsă pe lume tristețea zilelor posomorâte de iarnă, cari se apropie.

Prin păduri, arborii au părăsit haina verde a verii, care a trecut de mult, ca să îmbrace veșmântul ruginiu al toamnei.

Pe câmp plugarii hăulesc pe lângă boii de la plug, al cărui fier răstoarnă brazda neagră, iar văzduhul răsună de țipetele păsărilor călătoare, cari, speriate de vremea rea a sfârșitului de toamnă, pleacă în stoluri în țări depărtate.

Afară cerne ca prin sită și umezeala rece te pătrunde. Imi iau pușca, chem pe Dick și plec prin zăvoiu, în căutarea sitarilor.

Zăvoiu e plin de apă și de nămol.

Sitarii, sculați de prin tufe, de seferul meu caută să scape, sburând în zig-zag, dar în urma lor trăznetul puștii despică aerul umed al zilei de Octombrie întrerupând liniștea sfârșitului de toamnă și sălbaticimea însângerată cade moartă în nămolul rece al zăvoiuului..., și așa una, câte una, agățatoarele de la geantă, își găsește victima.

«De acum, sârmane sălbaticiuni, nu veți mai putea sbura spre alte țări, spre alte orizonturi, unde caldura e eternă și soarele nu apune niciodată».

Am plecat...

Afară cernea ca prin sită și umezeala rece a sfârșitului de toamnă înfiorându-mi corpul, îmi strecură în suflet un sentiment de milă pentru nevinovatele victime ale vânătorilor.

N. Bobancu-Junior. Pitești

DE-ĂLE VÂNĂTORILOR.

Sărmanul «Dik».

Motto: „Tu, vânătorule, atunci când pierzi un câine, pierzi pe cel mai bun tovarăș».

De sigur că nu e vânător, care să fie robit de acest ruinat sport și să nu aibă un câine, cu care să se ajute în căutarea vânatului. Fie care dintre noi avem preferință pentru un

CAPITOLUL IX

Impiedecarea braconajului și restricția vânatului.

Art. 34. — Ministerul este îndreptățit a opri vânătoreea cu bătaiași pe întregul teritoriu al țării sau pe unele teritorii pe 1 sau 2 ani.

De asemenea poate opri pe timp limitat vânătoreea sub orice formă a unei specii de vânat, care ar fi amenințat să dispară. În acest caz contractele păgubiților vor fi prelungite în conformitate cu hotărârea luată de consiliul permanent.

Art. 35. — Dacă în vreo regiune s'au înmulțit cazurile de braconaj și vânătoreea în timpul oprit, ministerul de domenii, la cererea proprietarului sau arendașului vânatului sau chiar din inițiativa proprie, poate ordona, ca în acea regiune, precum și în ținuturile unde se vinde acel vânat, vinderea, transportarea vânatului să se facă cu un certificat despre proveniența vânatului.

Astfel de certificate se pot libera numai de proprietarul sau arendașul vânatului dela care s'a luat vânatul.

Certificatele vor fi vizate și de primarul comunei. Pe certificate se vor indica soiul, genul și cantitatea vânatului.

CAPITOLUL X

Permisele de vânat

Art. 36. — Cine voiește să vâneze, e dator să aibă un permis de vânătoreea. Permisul este nominal și prevăzut cu fotografie și semnătură și nu poate fi cedat altuia.

Persoane cari nu locuiesc pe teritoriul regatului român, pot obține permis de vânătoreea numai pe lângă garanția unui cetățean român, care are dreptul de vânat, locuiește în România și care e înscris în rolul de contribuții. Garantul răspunde pentru toate pagubele făcute de protejatul său.

Art. 37. — Permisul de vânătoreea va fi liberat în comunele rurale de administratorul plășii, în comunele urbane de prefectul județului, în baza cererei celui interesat, la care se va alătura chitanța Casei de depuneri, administrației financiare sau percepției fiscale pentru depunerea taxei în sumă de 100 lei.

Permisele liberate sunt valabile pe timp de un an.

Art. 38. — Dacă permisul se pierde, se poate libera duplicat pe lângă o taxă de 20 lei, plus spesele de publicare a anulării în *Monitorul Oficial*. Depunerea sumei se va face ca la articolul precedent.

Art. 39. — Sunt scutiți de obligația de a avea permis de vânat:

a) Persoanele propuse la ocrotirea vânatului și la

anumit câine; unul preferă pointerul sau brațul; altul șeterul sau grifonul. Eu prefer înaintea oricărui câine șeterul, din motive, pe cari nu le voi expune aci.

Reușisem să găsesc un șeter pur Laverak, pe care l-am crescut cu multă dragoste și cu mari speranțe. Micul meu prieten se cheamă Dik. Ajuns la vârsta, la care un câine trebuie scos la câmp, am descoperit în elevul meu calități admirabile. Care dintre noi nu se simte fericit, atunci, când recunoaște în elevul de azi, tovarășul nedespărțit de mâine? Iubitul meu Dik era atât de inteligent și atât de atașat de mine, încât nu m'aș fi despărțit de el pentru nimic în lume.

Dar viața lui a fost scurtă... numai de 4 ani.

Era în epoca sitarilor în primăvara anului acesta, când a murit sârmanul Dik.

Mă întorceam într-o după amiază din oraș, să-mi iau arma și pe Dik, ca să plec la sitari.

Când am ajuns acasă, bietul meu tovarăș se sbătea în ghiarele morții, în convulsiiunile striciniei.

Ce se întâmplase? La noi, în Pitești, fiind numeroase cazuri de turbare, Primăria a luat măsuri ca să fie otrăviți toți câinii fără excepție. De altfel nu e de mirare, căci suntem încă orientali în această privință, destulă rușine, dar e adevărat.

Sârmanul Dik s'a sculat și a venit la mine gudurându-se, ca și cum ar fi zis: «Ce răi

sunt oamenii, stăpâne! Răutatea și cruzimea lor mă ucide pe mine acum».

L-am mângâiat, i-am dat toate ajutoarele medicale, ca să-l salvez, dar toate eforturile mele și ale medicului au fost zădărnice.

Credinciosul meu tovarăș a căzut jos, s'a sbătut câteva minute cu privirile țintă la mine — ca și cum m'ar fi implorat să-l scap — și apoi a înțepenit cu ochii lui blânzi, scăldați în lacrimi, îndreptați spre mine, par'că ar fi spus: «De acum, iubitul meu stăpân, cautăți alt tovarăș, căci eu pier ucis de cruzimea omenească.

Cu lacrimi în ochi l-am așezat pe sârmanul Dik în căruță, l-am acoperit cu brad și am pus pe servitor să-l îngroape în zăvoiu, pe malul Argeșului, în mijlocul naturii, unde m'a întovărășit cu atâta dragoste.

N. Bobancu-Junior. Pitești.

*

Din calitățile pointerului

În cartea ilustrată a câinelui de Verò Sham, volumul II (traducere din englezește) să povestește că colonelul Thornton avea doi prepelicari, pointeri pur sânge englezesc: Pluto și limo cari oprindu-se în fața vânatului și-ar fi menținut pozițiile lor o oră și un sfert spre a fi desenați de Gilpin, desenator renumit pe acele vremuri.

După acel desen, mai târziu, s'a pictat, un tablou de toată frumusețea, pentru proprietarul acelor câini și de pe care se păstrează

paza terenurilor de vânat, dar numai când vânează din ordinul stăpânului.

b) Bătăiașii sau gonacii cari nu poartă armă, precum și acei cari servesc vânătorilor ca ajutoari, fără a vâna ei însiși, iar vânătorii cari îi întrebuintează sunt responsabili de orice delict sau contravențiune ce dâșii vor comite contra legii vânatului.

Persoanele menționate sub litera a pot uza de arme pe terenurile de vânat unde funcționează, dar numai cu consimțământul proprietarului sau arendașului vânătoarei și pot vâna numai în limitele prevăzute în această lege; pe alte teritorii însă pot vâna numai după ce vor plăti taxa de vânat.

Pentru legitimarea lor este suficient permisul de a purta arma și originalul sau copia certificatului de jurământ.

Elevii școalelor speciale de silvicultură se bucură de favoarea de a plăti numai jumătate din taxa de vânat.

Cei ce vor fi chemați la vânătoarele din oficiu nu vor avea nevoie de permisul de vânat, însă vor avea permisul de a purta armă.

Art. 40. — Proprietarul va putea vâna sau permite să-și vâneze și fără permis de vânătoare în posesiunile sale dependente de locuință dacă aceste terenuri sunt înconjurate de o împrejurare continuă, astfel că vânatul nici nu poate intra, nici ieși.

Art. 41. — Permisul va putea fi refuzat:

I. Oricărei persoane care nu va fi înscrisă în rolul contribuțiilor.

II. Oricărei persoane care în urma unei condamnări ar fi fost privată de unul sau mai multe din drepturile arătate la art. 22 din codul penal.

III. Oricărei persoane condamnată la închisoare pe mai mult de 6 luni, pentru răsvrătire sau violență contra agenților publici sau privați, însărcinați cu paza vânatului.

IV. Oricărei persoane condamnată pentru vagabondaj, cerșetorie, furt, excrocherie sau abuz de încredere și șantaj.

Art. 42. — Permisul nu va fi liberat:

I. Minorilor, dacă permisul nu va fi cerut de tatăl, mama sau tutorele înscrisi în rolul contribuțiilor.

II. Păzitorilor de holde, câmpii și păduri, dacă nu sunt și în serviciul ocrotirii și pazei vânatului.

III. Interzișilor.

IV. Acelor cari au fost pedepsiți pentru braconaj și dela împlinirea pedepsei n'au trecut încă 2 ani, acelor cari sunt cunoscuți ca braconieri sau ca tovarăși ai braconierilor, precum și acelor cari sunt cunoscuți că cumpără vânatul dela braconieri.

V. Acelor cari au fost condamnați pentru crime sau delict comise cu arme, pentru tâlhărie, apoi celor cari, din cauza relelor purtări, stării lor mintale, sau

și astăzi o copie de pe acel tablou în Rural-Sports a lui Daniel.

Se mai povestește că tot pe atunci într-o zi din sărbătorile Crăciunului, preotul Theophilus Verity, întorcându-se dela biserică spre casă, printr'un teren, bine populat cu vânat și neturburat de nimeni, a văzut în mijlocul aceluși câmp un pointer stând neclintit ca un zid în fața unui stol de potârniche.

Acest păstor de suflete a privit uimit acest tablou, nefiind vânat, admirând în același timp și instinctul admirabil cu care A-Tot-Puternicul Dumnezeu a înzestrat un animal atât de simplu, ca câinele. Evlavios, făcându-și cruce și-a continuat drumul mai departe.

Prin ale sale îndatoriri oficiale, cu timpul i-a dispărut ochiului său spiritual acel minunat tablou, ca după un timp să-i reapară iarăși.

Întâmplarea făcând, ca după un an, aproape la aceeași oră, preotul să călătorească pe același drum, mare îi fu mirarea când zări în același loc, același tablou, cum același pointer sta încă în aceeași poziție în fața stolului de potârniche.

Surprins, observă însă că deosebirea era numai că atât câinele cași potârnichele, nu mai erau vii, scheletele lor arătau o stare de slăbiciune și infometare, pastrându-și însă poziția în care le văzuse cu un an mai înainte.

C. C. — Roman.

NB. — Deși cele povestite, sunt de domeniul fanteziei, totuși din ele se poate vedea destul de limpede, cum calitățile pointerului erau apreciate și acum 200 de ani. N. R.

antecedentele lor, ar fi judecați ca putând face uz rău de armele lor.

VI. Acelora cari se vor fi sustras dela condamnările pronunțate în contra lor pentru vreunul din delicturile prevăzute în această lege.

VII. Celor puși sub supravegherea poliției.

Art. 43. — Funcționarul însărcinat cu eliberarea permiselor de vânat se va pedepsi de ministerul de care depinde acel funcționar, în urma cererii ministerului de domenii, cu amendă de la 100 până la 2.000 lei, dacă va elibera permis cuiva despre care a știut că nu i se poate elibera.

Art. 44. — Refuzul permisului se va face în scris. Contra deciziei de refuz se poate face apel la ministerul de domenii în termen de 15 zile, socotite dela înmânarea deciziei de refuz.

Ministerul este obligat a hotărî asupra apelului în 15 zile dela primirea actelor.

Art. 45. — Oricine poate face apel la prefectul județului dacă are cunoștință că s'a liberat un permis contra dispozițiilor legii; dacă însă se va dovedi că cineva a făcut apel cu rea credință, se va pedepsi de prefectul județului, cu amendă dela 100 până la 1.000 lei.

Contra deciziunii prefectului se poate face apel la ministerul de domenii.

Art. 46. — Permisele sunt valabile pe timp de un an începător dela 1 August.

EXPOSITII-CONCURSURI-CRESCĂTORII

Italia

1921

La 25 și 26 Septembrie seter-club-italian, a organizat obicinuitele concursuri de toamnă la Florența.

Se știe că la concursurile de vară, care au fost foarte interesante atât pentru vânători cât și pentru crescătorii de câini și unde rasa pointerilor predomina, la primul concurs, câștigător a fost *Rap de Bruges* al D-lui Englebert; iar la al doilea concurs *Paddy* al D-lui Dr. Murdoch, ambii seteri englezi.

Din cauza secetei prea mari, la concursul de toamnă rezultatul a fost foarte slab.

Probele au fost făcute pe terenul acordat de senatorul Prof. Conte Napoleon Passerini.

Au luat parte 25 de câini. Cei ce merită a fi notați sunt: Cavalerul Dott-Guisepe Solaro diu Torino, pentru seteri; iar Federico Carlevaro din Milan, pentru încrucișări de pointeri cu seteri. Experiențele au fost făcute pentru vânători practice și curse.

Belgia

Una dintre expozițiile interesante a fost cea dela Gand, care a avut un succes foarte mare și unde toate rasele au fost bine reprezentate din toate punctele de vedere.

Au luat parte peste 400 concurenți.

*

Art. 47. — Dacă după eliberarea permisului se constată că cel ce l-a obținut cade în categoria celor arătate la art. 42, permisul se va anula și taxa plătită pentru acel permis, nu i se va restitui.

Art. 48. — Vânătorul este obligat a purta totdeauna la sine permisul de vânatoare și la cerere va trebui prezentat oricărui agent de poliție, de administrație, pădurar, cantonier de șosele, păzitor de vânat public și particular, jandarm, grănicer, vigil financiar și percepător, cum și oricărei persoane autorizate cu controlul vânatului, ca și oricărei persoane care ea însăși posedă permis de vânat, ca astfel să se legitimeze cu acest permis.

Cel ce din orice motiv ar refuza să prezinte permisul, va fi obligat a întrerupe imediat vânatoarea și dacă este o persoană necunoscută, va fi silit să-și arate numele și locuința; iar pentru dovedirea afirmațiilor sale va trebui să dea zalog sau să meargă la primăria sau autoritatea judiciară, care să constate identitatea sa, dresând cuvenitele acte.

(Continuare în Nr. viitor).

ERATA

DI. N. Panțu, farmacist, Giurgiu, a fost trecut din eroare în Revista No. 15 (lista No. 12): N. Șanțu.

De asemenea DI. Gh. Fuciu, din Cohalm (Transilvania) a fost trecut Gh. Tuciu.

Se fac cuvenitele rectificări.

In viitor se vor ține următoarele concursuri :

a) La 22—24 Noembrie la Havre, organizat de Spaniel-club-Francez.

b) La 23—24 Noembrie la Londra, organizat de Spaniel-club-Englez.

c) La 29 Noembrie la Liege, organizat de Spaniel-club-Belgian.

M.

ÎNSEMĂRI

In fine, bună sau rea, avem o nouă lege de vânatoare.

Ea a fost promulgată pe ziua de 25 Octombrie 1921 și publicată în Monitorul Oficial No. 167.

Odată cu punerea legii în aplicare, o chestiune care merită o deosebită atențiune este incontestabil reglementarea ei.

Suntem informați că în prezent, se lucrează la facerea regulamentului, căruia îi dorim o reușită mai bună ca a legii.

Încă de la început, Uniunea și-a făcut datoria. Astăzi, fără a o discuta dacă este bună sau rea, pentru a o pune la îndemâna fiecăruia, a publicat-o în broșură.

Cu numărul de față al revistei a început publicarea ei pentru ca și cei cu mijloace mai restrânse, să o poată avea.

Să nu se uite însă că viitorul și stabilitatea noii legi depinde în parte și de reglementarea ei, deci de persoana căreia va fi încredințat postul de director al vânătorului din minister.

Se cere ca acest post să fie încredințat, după cum am spus-o și cu altă ocaziune, unei persoane mai în vârstă, cu experiență și care s'a ocupat și în trecut cu chestia vânătorească, având chiar lucrări în acest sens. Nu orice funcționaraș din minister poate satisface aceste cerințe.

Prin regulamentul s'ar putea îndrepta multe din relele de care suferă noua lege. Ea are o imperioasă nevoie a fi complectată, lămurită și chiar corectată, dacă îmi este permis să o spun.

Datoria ne-am făcut-o și ne vom face-o încă.

*

S.

Consiliul de administrație al Uniunii generale a vânătorilor în ședința dela 10 Noembrie a. c. au ales cei patru membri ai consiliului permanent a vânătorului, atașat pe lângă Ministerul de domenii, conform art. 103 din noua lege de vânatoare, și anume D-nii Dinu R. Goleșcu, președintele Uniunii, Dr. I. Costinescu, N. Racottă și Gh. Schina.

*

Uniunea generală a vânătorilor a scos într'o portativă broșură Noua lege a vânătorului. Prețul broșurei este 2 lei 50 bani.

*

Sitarii, anul acesta, au fost destui, însă împrăștiați pretutindeni prin zavoae și în special pe marginele Siretului, Argeșului, Dâmboviței și Neajlovului.

*

Uniunea se simte plăcut obligată a mulțumi d-lui Lubowig Spreitzer din București, care a colectat membri pentru Uniune.

*

Administrația revistei, roagă pe d-nii membri care n'au achitat încă abonamentul, să se grăbească a-l trimite prin mandat poștal. A trimite încasatorul, în momentul de față, este o imposibilitate.

ABONĂȚII REVISTEI

Lista No. 2

1 Februarie 1922

Col. Luca Andone	H. Georgescu	Mincu Popescu
Eug. Adriani	Jean Gănescu	M. Sc. Pherekyde
Gh. Alexandrescu	C. C. Herescu	N. Panțu
Ion Azzola	D. Hâncul.	Aj. Sublt. C. Radela
Cerc. Șoimul-Bălți	Alec R. Ionescu	C. Radovici
Costea Belici	Căpit. Al. Ionescu	Ion D. Revencu
<u>Emilian Bunescu</u>	Col. Marinescu Ion	<u>M. Eliade Rădulescu</u>
Isidor Budu	Cerc. Vânt.-Iași	N. Racota
Adalbert Covats	Ed. Iranowsky	Alec R. C. Săvescu
Căpit. C. Corjescu	Nica Istratie	Aurel Sabo
C. Gamba Cantelli	Nicu Ioanid	C. Săvescu
Dr. I. Costinescu	C. Lăzărescu	C. Sorescu
George Cesianu	Gh. I. Lungu	Fred. Schlöser
Ion G. Ciurea	Giuseppe Leoncedis	<u>G. Schina</u>
I. Copuzeanu	M. Liceanu	Ludowig Spreitzer
I. Chelemen	Romalo Leoncedis	N. Schina
N. N. Collescu	R. Litarczek	P. G. Strâmbeanu
P. Chirovici	Căpit. P. Morțun	Sam. Schöppner
St. St. Ciupag	Căpit. I. Mihăescu	Virgil Spălățelu
Adm. C-t. Donovici	C. Marian	Lt. V. Șerbanescu
Cornel St. Doicescu	D. Marcea	Stefan Șendrea
I. Dumitrescu	G. Marulis	Al. Timotin
Jean Dupont	Ilie Mărcuță	Anast. C. Tahulas.
P. C. G. Dinescu	N. Meran	C. Toncescu
Gr. Elinescu	Nic. Moldoveanu	Gh. Teodorescu
<u>G. Lakemann-Econ.</u>	N. Mețianu	Ion Tipoaia
G. Fuciu	Robert Murat	Ioachim Timara
Gherasim Furniotti	Colonel P. Neicu	Lt. Alex. Tzoni
A. Gheorghiu	Cap. C. Orășeanu	N. M. Turburi
D. Georgescu	Anton Petrescu	V. Tiroiu
Dinu R. Goleșcu	Al. Popovici	Gr. Vulpescu
<u>Dimitrie Grosu</u>	<u>Dr. Ionel Popș</u>	Victor Vastelli
<u>Ernest Gheorghiu</u>	Ion Ar. Popovici	Inginer T. Wels
George Giuvelca	I. F. Petrescu	
Golgoteanu	L-t G. R. Popescu	

CORRESPONDENȚA CU PROVINCIA.

T. Vasilescu, Craiova. — Aceea ce Uniunea va putea, va face pentru a feri vânătorii de speculă. Consumul de care scriți e în programul Uniunii și ne vom da silința a-l înăptui. Așteptăm o mică ameliorare a situației.

R. V., Huși. — Scriți și vom vedea.

C. Dumitriu, R.-Vâlcea. — Dacă nu e stare de asediu cereți prefecturei locale permisul de a purta armă.

C. I., Iași. — Legea pentru ocrotirea vânătorului și reglementarea vânătorei o puteți cere societății locale, sau chiar direct la Uniune, de unde vi se poate trimite achitând costul de 2 lei 50 bani și transportul prin mandat poștal.

N. P., Giurgiu. — Trimete și te vom satisface. Pulbere avem toate calitățile, cu și fără fum.

Păcura - Românească

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

Capital Social deplin vărsat lei 15.000.000

SEDIUL:

— BUCUREȘTI — Strada Paris No. 12

TELEFON 5/19

**Sonde, Rafinărie și
Export de Petrol**

BANCA DACIA TRAIANA

SOCIETATE ANONIMĂ

Sediul central: BUCUREȘTI, Str. Paris, 12

TELEFON 5/19

Președinte I. A. BERINDEI.

Vice-Președinte: H. D. FULGA și Dr. I. COSTINESCU.

Director General A. PAUNESCU.

Efectuează toate operațiunile de Bancă în general
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice și
face avansuri pe depozit de valori. Emite scrisori
de credit pentru străinătate

Primește depuneri de bani spre fructificare cu
dobândă de 5% (anual) ::

Se însărcinează cu orice fel de operațiuni de Bancă
în condițiuni avantajoase

„NAȚIONALĂ”

FONDA Ț LA 1882

SOCIETATE GENERALA DE ASIGURARE

Capital de Acțiuni deplin vărsat Lei 10.000.000 — Fondul de rezervă deplin
vãrsat Lei 42.540.924.17 — Daune plătite dela fundarea Soc. Lei 147.000.000

„NATIONALA”

PRIMEȘTE ASIGURĂRI ÎN RAMURILE

INCENDIU, GRINDINA ȘI TRANSPORT ☐☐ ASIGURARI ASUPRA VIETEII ☐☐

în condițiunile cele mai avantajoase

Caz de moarte, Supraviețuire, Zestre, Rente viagere, etc.

Asigurări contra riscurilor de războiu în
ramurile de „VIAȚA” și „TRANSPORT”

Informații la sediul social: STRADA PARIS No. 12 (Palatul Societății)

Reprezentanții generali pentru București: O-nii O. A. MARCUS și S. OSIAS

STRADA PARIS No 12

AGENTII ÎN TOATA ȚARA

ELITA SOCIETATEI

CUMPĂRĂ AZI NUMAI

CIOCOLATA
CACAO
BOMBOANELE

BERINDEI

De vânzare la toate magazinele de coloniale și cofetării din țară

ADRIANO M. MARCENARO SALITA BATTISTINA 20/11
GENOVA (ITALIA)

Export: de arme, munițiuni, articole de vân-
tătoare și orice produs italian : : : : : **Import:** de animale vii, conserve, cereale și
toate produsele solului : : : : :

INGRIJIRE SPECIALA PENTRU TRANSPORT

Prețul 3 Lei

JULES SIMON

Comerciant de grâne. : : Horticultor diplomat al Statului.
FURNISORUL CURȚEI REGALE

Cepe de flori de Olanda

Consulțați Catalogul special ce se trimite gratis la cerere.

Depozit de produse Spratt's

: 12, Piața Godule 12, Bruxelles (Belgique) :

Crescătorii di Veglio

Piața Raggagi 2/4. — GENOVA (ITALIA)

Specială pentru creșterea și comerțul câini-
: : lor de toate rasele, tineri și dresați. : :

Câini de vânătoare, de lux, de pază

Pointeri, Braci, Griffoni Spinone, Seteri, câini pentru vulpi,
: : : câini ciobănești, Buldogi francezi, etc. etc. : : :

PREMIAȚI LA MAI MULTE EXPOZIȚIUNI

Ingrijire deosebită la transport

INSTITUTUL DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

PENTRU ÎMPAIERE

PROPRIETAR :

IOSIF ENACHESCU-MUȘCEL

27, STRADA AVEVIC 27. (prin Șoseaua Kiseleff)
(Casa proprie. — Telefon 32/9)

Primește tot felul de animale pentru natu-
ralizat (împaiat) cari se vor executa după cea
mai nouă metodă dermoelastică. Primește piei
de animale pentru argăsit și prepararea lor
ca : covoare, capete, etc. Pentru muzeele șco-
lare, furnizează tot felul de obiecte zoologice
necesare studiului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vânători-
lor se bucură de o reducere de 20%.

ATELIER DE ARMURARIE

CĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor. Clientelei mele,
precum și tuturor persoanelor-vânători, că în
vederea timpului, am deschis un atelier spe-
cial de armurarie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și
reparațiuni privitoare la *arme de vânătoare,*
de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pis-
toale, etc. etc., cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânăto-
rilor se bucură de o reducere de 20%.